NORAKSTS
Lieta Nr.A42627808
(A01740-10/4)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 9.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Ābele,

piedaloties pieteicēja *D.P.* pilnvarotajai pārstāvei *K.B.* un atbildētāju Rīgas pilsētas pašvaldību pārstāvošās iestādes – Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas – pilnvarotajam pārstāvim *R.P.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *D.P.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas 2008.gada 4.jūnija lēmuma Nr.D57/1-30/15 atcelšanu un izbeigšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk – RD RPP) 2008.gada 4.jūnija lēmumu Nr.D57/1-30/15 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts RPP Ziemeļu rajona pārvaldes 2008.gada 11.marta lēmums Nr.D57/2-5/101, ar kuru *D.P.* uzlikts naudas sods Ls 150 apmērā saskaņā ar Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" (turpmāk – Noteikumi Nr.80) 4.punkta 1.apakšpunktu.

Lēmumā konstatēts, ka 2008.gada 3.februārī plkst.01:23 */adrese/* pieļāva skaļas mūzikas, kas traucē apkārtējo personu mieru, atskaņošanu.

[2] 2008.gada 14.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *D.P.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kurā norādīti šādi apsvērumi:

[2.1] Pieteicējs Latvijā nav bijis kopš 2007.gada jūlija, šajā laikā dzīvoklī */adrese/* dzīvo *D.M.*

[2.2] 2008.gada maija mēneša sākumā pieteicējs saņēma 2008.gada 30.aprīļa Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu rajona pārvaldes vēstuli Nr.2-5/RRZR-08-815-and, ar kuru pieteicējam izteikts priekšlikums soda naudu Ls 150 apmērā samaksāt labprātīgi 10 dienu laikā. Pieteicējs sazinājās ar savu īrnieku *D.M.*, kurš apliecināja administratīvā pārkāpuma protokolā minēto, un ir gatavs uzņemties zināmu atbildību par notikušo. Par notikušo pieteicējs nav vainojams

[2.3] Ir apšaubāmi visu pierādījumu objektivitāte un likumība administratīvajā lietā, uz kuru pamata ir pieņemts Lēmums. Lēmumā nav konstatēts, ka pieteicējs būtu vainojams administratīvajā pārkāpumā. Lēmumā nav konstatēts, kā šo faktu-skaļu mūzikas atskaņošanu-troksni, ir fiksējuši un apstiprinājuši policijas darbinieki, kas 2008.gada 3.februārī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un sniedza ziņojumu. Normatīvi akti paredz noteiktu kārtību, kādā ir fiksējami un mērāmi trokšņi.

[2.4] Neuzliekot sodu faktiskajam administratīvā pārkāpuma izdarītājam, bet gan pieteicējam, netiek realizēts LAPK izvirzītais mērķis un soda uzlikšanas jēga, jo faktiskais administratīvā pārkāpuma izdarītājs netiek audzināts likuma ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā.

[3] Atbildētāju pārstāvošā iestāde rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst un lūdz noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

[4] Cietušais *M.G.* uz tiesas sēdi nav ieradies. Par tiesas sēdes laiku un vietu cietušajam paziņots savlaicīgi likumā noteiktā kārtībā (lietas lapa 60). Tiesa atzīst, ka nepastāv Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā minētie apstākļi lietas izskatīšanas atlikšanai un lietas materiāli ir pietiekami, lai lietu izskatītu bez cietušā klātbūtnes tiesas sēdē.

Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve lūdza Lēmumu atcelt, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem apsvērumiem, papildus norādot, ka līdzīgā lietā Nr.A42685809 Administratīvā tiesa ir

norādījusi, ka pašvaldība saistošos noteikumus drīkst izdot tikai tajos gadījumos, ja par šādu pārkāpumu jau nav paredzēta atbildība likumā. Uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 167.[1]panta pirmā daļa jau paredzēja administratīvo atbildību.

Tiesas sēdē atbildētāju pārstāvošās iestādes pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītajiem apstākļiem, papildus norādot, ka uz 2008.gada 3.februāri pieteicējs bija deklarēts */adrese/*, bet adrese Londonā deklarēta tikai 2008.gada 23.martā.

Motīvu daļa

[5] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots, taču tas ir daļēji apmierināms un pārsūdzētais lēmums ir grozāms.

[6] Tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[6.1] 2008.gada 3.februāra iesniegumā *M.G.* norāda, ka 2008.gada 2.februārī visas dienas garumā kaimiņu dzīvokli */adrese/* atskaņoja skaļu mūziku. Plkst.21.00 zvanīja kaimiņiem un aizrādījām par skaļo mūziku, tomēr troksnis turpinājās līdz policijas atbraukšanai (lietas lapa 16).

[6.2] 2008.gada 3.februāra apskates protokolā Ziemeļu rajona Patruļpolicijas pārvaldes vecākā inspektore *M.J.* norāda, ka plkst 02:23 nama */adrese/* no dzīvokļa Nr.8 nāk skaļas mūzikas skaņas no mūzikas atskaņošanas ierīcēm, dzīvoklī dzirdami smiekli un klaigāšana (lietas lapa 17)

[6.3] 2008.gada 3.februāra ziņojumā Ziemeļu rajona Patruļpolicijas pārvaldes vecākā inspektore *M.J.* norāda, ka 2008.gada 2.februārī plkst.23.50 tika saņemta informācija, ka */adrese/* tiek skaļi atskaņota mūzika, notiek trokšņošana. Informāciju sniedza *M.G.*. Izbraucot uz notikuma vietu, *M.G.* dzīvoklī Nr.6 bija dzirdamas dobjas skaņas (iespējams no skaņu pastiprinošas iekārtas), skaļas cilvēku balsis un smiekli. Kāpņu telpā pie dzīvokļa Nr.8 durvīm bija dzirdama mūzika, dzirdamas skaļas cilvēku sarunas un smiekli. Uz policijas darbinieku klauvējieniem dzīvokļa Nr.8 durvis netika atvērtas (lietas lapa 18).

[6.4] Ar 2008.gada 12.februāra vēstuli Nr.2-10/RPZR-08-219-ap pieteicējs tiek aicināts ierasties policijā paskaidrojuma sniegšanai (lietas lapa 19-20).

[6.5] 2008.gada 22.februārī tika sastādīts Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.ZV 013626 (lietas lapa 28), kurā konstatēts, ka */adrese/* kāpņu telpā pie dzīvokļa Nr.8 durvīm īpašnieks *D.P.* 2008.gada 3.februārī plkst.01.20 pieļāvis savā dzīvoklī skaļu mūzikas atskaņošanu, tādā veidā radot troksni, kas traucēja */adrese/* dzīvojošo personu mieru.

[6.6] 2008.gada 26.marta iesniegumā */adrese/* īrnieks *D.M.* lūdz atcelt pieteicējam uzlikto soda naudu (lietas lapa 30, norādot, ka pārkāpumu Lēmumā norādītajā laikā veica viņš, tas notika neuzmanības dēļ ballītes laikā, ko viņš nožēlo.

[6.7] Ar RPP Ziemeļu rajona pārvaldes 2008.gada 11.marta lēmumu Nr.D57/2-5/101 *D.P.* uzlikts naudas sods Ls 150 apmērā, saskaņā ar Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.80 4.punkta 1.apakšpunktu (lietas lapa 31-32).

[6.8] Pieteicējs lūdz atcelt RPP Ziemeļu rajona pārvaldes 2008.gada 11.marta lēmumu Nr.D57/2-5/101 (lietas lapa 38-39).

[6.9] Ar 2008.gada 13.maija iesniegumu pieteicējs lūdz atjaunot nokavēto procesuālo termiņu sūdzības iesniegšanai (lietas lapa 43).

[6.10] 2008.gada 4.jūnijā pieņemts Lēmums (lietas 7-10).

[7] Tiesa konstatē, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem - *M.G.* 3.februāra iesniegums, *M.J.* dienesta ziņojums, apskates protokols un *D.M.* 2008.gada 26.marta iesniegums - ir pierādīts tas, ka 2008.gada 3.februārī plkst.01:23 */adrese/* notika skaļas mūzikas, kas traucē apkārtējo personu mieru, atskaņošana. To netieši atzīst arī pats pieteicējs, pieteikumā norādot, ka *D.M.* ir daļēji apstiprinājis administratīvā pārkāpuma protokolā minēto.

Lietā ir strīds par to, vai Lēmums ir tiesisks, proti, vai pieteicējs ir pie administratīvās atbildības saucamais subjekts un vai konkrētajā gadījumā ir piemērojami Noteikumi Nr.80.

[8] Likuma „Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 4.punkts noteic domes tiesības izdot saistošus noteikumus, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, ja tas nav paredzēts likumos, jautājumos par sabiedrisko kārtību.

LAPK 167.[1]panta pirmā daļa noteic, ka par jebkāda veida darbību, kas rada troksni un pārsniedz attiecīgajā diennakts stundā noteikto akustiskā trokšņa pieļaujamo normatīvu vai vides

trokšņa robežlielumu, – fiziskajām personām izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu no divdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem.

Savukārt Noteikumu Nr.80 4.1.punkts paredzēja, ka Rīgas administratīvajā teritorijā aizliegts trokšņot vai pieļaut troksni, ko rada valdījumā esošs trokšņa avots neatkarīgi no tā atrašanās vietas, ja tas traucē apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību, bet nav saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru. Par šo noteikumu pārkāpšanu ir paredzēta administratīvā atbildība Noteikumu Nr.80 15.punktā, kas noteica, ka par 4.1.punktā noteikto prasību neievērošanu, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst. 7.00 līdz plkst. 23.00, uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz simt latiem, bet juridiskajām personām līdz piecsimt latiem. Ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst. 23.00 līdz plkst. 7.00, fiziskajām personām uzliek naudas sodu no simt latiem līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām no piecsimt latiem līdz tūkstoš latiem.

[9] Tātad uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas dienu LAPK 167.[1]panta pirmajā daļā bija paredzēta administratīvā atbildība par akustiskā trokšņa normatīvu un vides trokšņa robežlielumu neievērošanu. Savukārt materiālās tiesību normas, kas regulēja pieļaujamo akustisko trokšņu robežlielumus, bija Ministru kabineta 2004.gada 13.jūlija noteikumi Nr.358 „Noteikumi par akustiskā trokšņa normatīviem dzīvojamo un publisko ēku telpās" (turpmāk – Noteikumi Nr.358). Šo noteikumu 6.punkta pirmais teikums noteica, ka akustiskā trokšņa pieļaujamie normatīvi dzīvojamo un publisko ēku telpās, kas izteikti ar fizikāliem lielumiem, kuri raksturo akustisko troksni (turpmāk – trokšņa rādītāji), noteikti šo noteikumu 2.pielikumā. Tātad pēc LAPK 167.[1]panta pirmās daļas bija saucamas tās personas, kuras pārkāpa Noteikumos Nr.358 norādītos akustiskā trokšņa lielumus. Savukārt Noteikumu Nr.358 6.punkta otrais teikums noteica, ka vietējā pašvaldība tās administratīvajā teritorijā ir tiesīga noteikt stingrākus pieļaujamos normatīvus dzīvojamo un publisko ēku telpās. Tātad šie noteikumi deleģēja pašvaldībai tiesības attiecībā uz dzīvojamo un publisko ēku telpām noteikt stingrākus pieļaujamos normatīvus. Tiesas ieskatā Rīgas dome ar Noteikumiem Nr.80 ir izmantojusi tiesības noteikt stingrākus noteikumus, par kritēriju atzīstot stāvokli, ja troksnis traucē apkārtējo personu mieru, nevis fizikāli izmērāmu akustisko troksni. Līdz ar to tiesa atzīst, ka Noteikumi Nr.80 nosaka atšķirīgu un vienlaicīgi stingrāku regulāciju attiecībā uz trokšņu fiksēšanu, jo, pat ja trokšņa stiprums ir pieļaujamo lielumu robežās, tas atsevišķos gadījumos var traucēt apkārtējo personu mieru, kas, ņemot vērā Rīgas pilsētas pietiekami ciešo apbūvi, ir īpaši svarīgi.

[10] Tiesas ieskatā tas, ka Administratīvā rajona tiesa līdzīgā lietā (Nr.A42685809) 2009.gada 23.oktobra spriedumā ir atzinusi, ka atbildētājs nevarēja piemērot administratīvo atbildību pieteicējam, pamatojoties uz Saistošajiem noteikumiem, jo atbildība par to pašu pārkāpumu jau bija noteikta likumā, proti, LAPK 167.[1]pantā, nav pamats arī šajā lietā izdarīt līdzīgus secinājumus, jo minētais spriedums ir pārsūdzēts un vēl nav stājies spēkā, bet Administratīvā apgabaltiesa līdzīgā lietā 2009.gada 2.novembra sprieduma lietā Nr.A42527806 9.punktā norādījusi, ka LAPK 167.[1]pantā paredzētais pārkāpums atšķiras no pašvaldības saistošajos noteikumos paredzētās atbildības par trokšņošanu. Saistošajos noteikumos paredzēta atbildība par prettiesisku darbību, kas apdraud noteikto sabiedrisko kārtību (iedzīvotāju naktsmieru), savukārt LAPK 167.[1]pantā paredzēta atbildība par jebkāda veida darbību, kuras rezultātā radītais troksnis pārsniedz noteikto akustiskā trokšņa pieļaujamo normatīvu.

[11] No Iedzīvotāju datu bāzes redzams, ka pieteicējs savu adresi ārzemēs bija deklarējis tikai no 2008.gada 25.marta, un no Zemesgrāmatu datu bāzes izriet, ka pieteicējs bija un ir dzīvokļa */adrese/* īpašnieks. Noteikumu Nr.80 4.1.punkts tieši objekta valdītājam uzliek pienākumu nepieļaut troksni valdījumā, līdz ar to nav pamatots pieteicēja iebildums, ka tāpēc vien, ka pieteicējs bija izīrējis dzīvokli, ko pieteicējs nav apstiprinājis ar īres līgumu, viņš nav atbildīgs par savu valdījumu. Tāpat pieteicējs nav iesniedzis arī pierādījumus, kas apstiprinātu apgalvojumu, ka viņš tiešām 2008.gada 3.februārī plkst.01:23 atradās ārzemēs.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs bija saucams pie administratīvās atbildības pēc Noteikumu Nr.80 15.punkta.

[12] Saskaņā ar LAPK 8.panta otrās daļas 1.teikumu aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas.

Tiesa konstatē, ka uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi un Lēmuma pieņemšanas brīdi Noteikumu Nr.80 15.punkta sankcija, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst. 23.00 līdz plkst. 7.00, fiziskajām personām bija naudas sods no simt latiem līdz divsimt piecdesmit latiem. Šobrīd spēkā esošo Noteikumu Nr.80 15.punkts par 4.1.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst. 23.00 līdz plkst. 7.00, fiziskajām personām paredz naudas sodu no divdesmit latiem līdz simt piecdesmit latiem Tādējādi tiesas ieskatā, izvērtējot administratīvā pārkāpuma faktiskos apstākļus un lietderības apsvērumus, ir pamats lemt par LAPK 8.panta piemērošanu.

[12.1] LAPK 32.panta otrā daļa noteic, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantiskos apstākļus, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tiesa konstatē, ka iestāde ne Lēmumā, sākotnējā lēmumā, ne administratīvā pārkāpuma protokolā nav konstatējusi ne atbildību pastiprinošus, ne mīkstinošus apstākļus.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir grozāms daļā par administratīvo sodu, nosakot minimālo Noteikumu Nr.80 15.punktā paredzēto sodu – naudas sodu Ls 20 (divdesmit latu) apmērā.

[12.2] Līdz ar to tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Noteikumu Nr.80 15.punktā, tādēļ ir noraidāms pieteicēja lūgums par Lēmuma atcelšanu. Taču, ievērojot LAPK 8.pantā noteikto, ir samazināms piemērotā naudas soda lielums.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251., 289. –291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt daļēji *D.P.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu.

Grozīt Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas 2008.gada 4.jūnija lēmumu Nr.D57/1-30/15 (2008.gada 22.februāra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.ZV013626) daļā par administratīvo sodu un samazināt naudas sodu līdz Ls 20 (divdesmit latu). Pārējā daļā Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas 2008.gada 4.jūnija lēmumu Nr.D57/1-30/15 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) D.Ābele

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese_____D.Ābele
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2010.gada 9.jūlijā